

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ โรงเรียนบ้านนาสะอาด อำเภอสร้างคอม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 สรุปสาระสำคัญและผลการศึกษาทดลอง ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการทดลองสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านคำที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.81/89.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. ความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ พบว่าความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำก่อนทดลอง คะแนนเฉลี่ย 29.13 คะแนน มีความสามารถในระดับ พอใช้ และหลังการทดลองคะแนนเฉลี่ย 71.25 คะแนน มีความสามารถในระดับ ดี หลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลสรุปผลได้ ดังนี้

คนที่ 1 ก่อนการทดลองไม่สามารถอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยวจากหนังสือเรียน สาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) เช่น คำว่า ยิ้ม มีด แมลงวัน ผู้ใหญ่ อาน้ำ เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 38 คะแนน ระดับความสามารถพอใช้ หลังการทดลองเด็กสามารถอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยวได้ดีขึ้น เช่น คำว่ายิ้ม มีด แมลงวัน ผู้ใหญ่ อาน้ำ ไบ โคม ไบไม้ ต่ำถึง กาน้ำ เมื่อหลังการทดลองเด็กได้คะแนน 69 คะแนน ระดับความสามารถดี โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 2 ก่อนการทดลองเด็กมีปัญหาในการอ่านคำง่าย ๆ ในระดับช่วงชั้นที่ 1 เช่น คำว่า กุ้ง ลังถึง ลำไย เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 35 คะแนน ระดับความสามารถพอใช้ หลังการทดลองเด็กอ่านคำได้ดีขึ้น เช่น กุ้ง ลังถึง ลำไย หนังสือ แขน ใบตอง แมงคา กระต่าย โคม เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังการทดลองเด็กได้คะแนน 72 คะแนน ระดับความสามารถดี โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 3 ก่อนทดลองเด็กมีปัญหาไม่สามารถแยกเสียงสระเดี่ยวในคำได้ว่าคำนั้นมีเสียงสั้นหรือเสียงยาว เช่น คำว่า มะพร้าว ปีก หมอ กางเกง เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 33 คะแนน ระดับความสามารถพอใช้ หลังการทดลองเด็กสามารถแยกเสียงสระเดี่ยวในคำได้ว่าคำนั้นมีเสียงสั้นหรือเสียงยาว เช่น คำว่า มะพร้าว ปีก หมอ กางเกง ใส่บาตร อาบน้ำ แขน แหวน เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังการทดลองเด็กได้คะแนน 70 คะแนน ระดับความสามารถดี โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 4 ก่อนทดลองเด็กมีปัญหาอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยว อ่านคำอยู่นานมาก อ่านตะกุกตะกัก เช่น คำว่า ครู หนังสือ ใบไม้ กาน้ำ เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 25 คะแนน ระดับความสามารถพอใช้ หลังการทดลองเด็กสามารถอ่านคำได้ดีขึ้น คล่องขึ้น เช่น คำว่า ครู หนังสือ ใบไม้ กาน้ำ อาบน้ำ ตำลึง แมลงวัน แมงป่อง แมงคา วอลเลย์บอล อีฐ ยี่ม เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังการทดลองเด็กได้คะแนนเฉลี่ย 75 คะแนน ระดับความสามารถดีมาก โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 5 ก่อนทดลองเด็กมีปัญหาอ่านคำช้ามาก สะกดคำอยู่นาน อ่านตะกุกตะกัก เมื่อครูอ่านนำแล้วก็ลืม เช่น คำว่า ฉิ่ง สมุด แขน ใบตอง เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 30 คะแนน ระดับความสามารถพอใช้ หลังการทดลองเด็กสามารถอ่านคำได้ดีขึ้น คล่องขึ้น เช่น คำว่า ฉิ่ง สมุด แขน ใบตอง หนังสือ เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังทดลองเด็กได้คะแนน 73 คะแนน ระดับความสามารถดีมาก โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 6 ก่อนทดลองเด็กมีปัญหาอ่านคำช้ามาก อ่านคำง่าย ๆ ไม่ได้ ไม่รู้จักสระเดี่ยวและสระประสม อ่านเดาคำ เช่น คำว่า ทิว หมอน แมงคา ปืน เมื่อทดสอบการอ่านก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 27 คะแนน ระดับความสามารถพอใช้ หลังการทดลอง

เด็กสามารถอ่านคำได้ดีขึ้น คล่องขึ้น เช่น คำว่า ทวี หมอน แมงคา ปืน ใสบาตร ผู้ใหญ่ วอลเลย์บอล ถุงกระชาย เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังการทดลองเด็กได้คะแนน 71 คะแนน ระดับความสามารถดี โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 7 ก่อนทดลองเด็กมีปัญหาอ่านคำไม่ได้ อ่านช้ามาก ครูต้องอ่านนำตลอด แล้วให้เด็กอ่านตาม พอให้อ่านเองก็อ่านไม่ได้ เช่น คำว่า กระด่าย หีบ หวี หมู เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 21 คะแนน ระดับความสามารถปรับปรุง และหลังการทดลองเด็กสามารถอ่านคำได้ดีขึ้น เช่น คำว่า กระด่าย หีบ หวี หมู แหวน แมลงวัน เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังการทดลองเด็กได้คะแนน 69 คะแนน ระดับความสามารถดี โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

คนที่ 8 ก่อนทดลองเด็กมีปัญหาอ่านคำที่ประสมสระเดียว โดยอ่านเดาคำนี้ก็อยากอ่านอย่างไรก็อ่าน แต่ถ้าเห็นภาพประกอบด้วยจะอ่านคำนั้นได้ เช่น คำว่า จาน ปีก โคม เฌร มือ เมื่อทดสอบการอ่านคำก่อนทดลองเด็กได้คะแนน 24 คะแนน ระดับความสามารถปรับปรุง และหลังการทดลองอ่านคำได้ดีขึ้น คล่องขึ้น เช่น คำว่า จาน ปีก โคม เฌร ห้องนอน อูฐ ยัม ปลาหมึก ผึ้ง มะพร้าว จาน ศาลา เมื่อทดสอบการอ่านคำหลังการทดลองเด็กได้คะแนน 71 คะแนน ระดับความสามารถดี โดยหลังการทดลองเด็กมีความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนทดลอง

3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำมีค่า 0.8280 คิดเป็นร้อยละ 82.80

อภิปรายผล

จากการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีค่าประสิทธิภาพ 87.81/89.06 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากได้ดำเนินการตามหลักการสร้างชุดกิจกรรมอย่างมีระบบ โดยมีการศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดมุ่งหมายและเนื้อหาของกิจกรรม ให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งมีการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ

การสอนอ่านคำ ได้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งทำให้ได้ ข้อมูล แนวความคิด และแนวในการเขียนชุดกิจกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญญา เชื้อทอง (2546 : 66) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วมโดยใช้บทหรือกรอง ผลการวิจัย พบว่า 1) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้ บทหรือกรอง มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหลังการทดลองอยู่ในระดับดี 2) เด็กที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนอ่านคำยากโดยใช้บทหรือกรองมีผลสัมฤทธิ์ใน การอ่านคำยากก่อน และหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ชุดฝึกอ่านคำยาก โดยใช้บทหรือกรองมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งมีประสิทธิภาพ 92.71 / 82.57 และ อัจฉรา นาคทรัพย์ (2546 : 61) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็ก ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำ ผลการวิจัยพบว่าการสอนเป็น คำมีประสิทธิภาพที่ 94.44 / 92.45 และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอน อ่านเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้ ชุดกิจกรรม การอ่านคำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบและได้รับการตรวจสอบ แก้ไขอย่างดีจาก ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ ปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า และผู้วิจัยยัง ได้สร้างตามขั้นตอนที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาจากคู่มือการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของศาสตราจารย์ ดร. ผดุง อารยะวิญญู (2546 : 54-61) ที่กล่าวว่า วิธีสอนที่เหมาะสมในการสอนอ่านแก่เด็กที่เริ่มเรียนภาษาไทยวิธีหนึ่งคือ การสอน อ่านเป็นคำ โดยให้เด็กอ่านออกเสียงตามครู แล้วดำเนินการสร้างการสอนอ่านเป็นคำ ด้วย เทคนิคการใช้รูปภาพ ตลอดจนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การอ่าน สร้างขึ้น ตามหลักจิตวิทยาการศึกษาที่คำนึงถึงกฎแห่งผลการฝึก การเริ่มแรงจูงใจผู้เรียน และการให้ ผู้เรียน เรียนในสิ่งที่มีความหมายประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดความ สนุกสนาน น่าสนใจ ใช้เวลาสั้นๆ นักเรียนจะไม่เบื่อหน่ายในการเรียน อีกทั้งให้ความ ร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดีและยังสอดคล้องกับ บันลือ พฤษะวัน (2538 : 3) กล่าวว่า การที่เด็กอ่านได้โดยการอ่านเป็นคำมีภาพประกอบในการช่วยอ่าน เด็กได้ฝึกอ่าน คำประกอบภาพ เป็นแรงเสริมให้เด็กสนใจ ทำท่ายให้อ่าน ให้ผู้เรียนเห็นว่าการอ่านง่าย

2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ได้รับการสอนการอ่านคำ โดยใช้ ชุดกิจกรรมการอ่านคำหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำมี ความสามารถในการอ่านคำสูงกว่าก่อนการทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด

บุญบุรณ์ (2546 : 70) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการอ่านภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ บราวว์เลย์ (Brawley. 1975) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ของชุดกิจกรรมแบบสื่อประสมเพื่อใช้สอนเรื่องการบอกเวลาสำหรับนักเรียนที่เรียนช้า ได้สร้างชุดกิจกรรม 12 ชุด ใช้เวลาสอน 15 วัน ผลการวิเคราะห์การใช้ชุดการสอนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมการอ่านคำ มีค่า 0.8280 ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความรู้หลังเรียนสูงขึ้นร้อยละ 82.80 ทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมการอ่านคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถของนักเรียน เหมาะสมกับวัย ได้รับความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความชำนาญในการอ่าน เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต (2528 : 292 – 293) จึงทำให้ได้ชุดกิจกรรมที่ดี และชุดกิจกรรมการอ่านคำที่สร้างขึ้น ได้ผ่านการพัฒนาตามขั้นตอนมาเป็นลำดับจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ ดวงใจ วรรณสังข์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการจำพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอน โดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยสูงกว่าการสอน โดยใช้ชุดการสอนประกอบภาพพยัญชนะไทย ซึ่งแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับ กันตาสุขกระจำง (2550 : 71) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการรับรู้ ผลการวิจัยพบว่าการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80 / 80 ปรากฏว่าหนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพ 90.09 / 86.33 แสดงว่า หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและกระบวนการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่าน ภาษาที่เข้าใจง่าย มีภาพประกอบสนทนาตัวละครอยู่ในวัยเดียวกับนักเรียน คำที่ใช้เป็นคำที่ใกล้ตัวทำให้นักเรียนอ่าน และเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีและแบบฝึกทำเรื่อง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีความเหมาะสมกับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนอ่านคำ โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำมีความสามารถในการอ่าน

คำสูงขึ้นไป นับเป็นคำพื้นฐานที่สำคัญในการอ่านในระดับสูงขึ้นไป ทั้งนี้เป็นเพราะชุดกิจกรรมการอ่านคำ ได้แนวคิดทางจิตวิทยาในการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีสื่อการเรียนใหม่ๆ ที่ช่วยในการเรียนของนักเรียนแทนการสอนของครู ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนที่เปลี่ยนไปโดยเปลี่ยนแปลงจากครูเป็นผู้นำกิจกรรมต่างๆ เป็นผู้เรียนดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2531 : 119) และชุดกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนนั้นยึดหลักและดำเนินงานตามทฤษฎีของนักจิตวิทยา กลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt-Field Theory) กล่าวไว้ว่า กฎของการเรียนรู้ทฤษฎีของกลุ่มนี้ได้เน้นกฎการเรียนรู้ที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) กฎความแน่นอนชัดเจน (Principle of Pranguang) กฎนี้เป็นกฎที่มีความสำคัญกว้างขวางครอบคลุมกฎอื่น ๆ โดยอธิบายได้ว่าในการรับรู้สิ่งใดก็ตามอินทรีย์มีแนวโน้มที่จะจัดประสบการณ์นั้นๆ ให้เป็นระเบียบหมวดหมู่ให้อยู่ในรูปแบบที่ดีที่สุด มีความหมายสมบูรณ์และง่าย เช่น การจัดกลุ่มดาวเป็นรูปลูกหมา ผงลูกไก่ เป็นต้น ดังนั้นในการรับรู้อินทรีย์อาจรับรู้แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคลแต่การรับรู้ที่ดีจะต้องเกิดความแน่นอนหรือชัดเจนมีสิ่งที่จะต้องคำนึง 2 ประการ คือ ภาพ (Figure) หรือส่วนที่เด่น เป็นจุดศูนย์กลางรวมของสิ่งที่สนใจซึ่งเกิดจากการรับรู้ในการจัดระเบียบของลักษณะภาพ เป็นสิ่งที่ต้องการเน้นหรือสนใจเป็นพิเศษในขณะนั้น และพื้น (Ground) หรือส่วนประกอบของภาพ เป็นส่วนที่รองรับภาพซึ่งเกิดจากการรับรู้ในการจัดระเบียบของการรับรู้ในลักษณะที่เป็นพื้นเป็นส่วนประกอบของภาพไม่ใช่สิ่งที่ต้องการเน้นหรือสนใจในขณะนั้น การรับรู้ภาพและพื้นบางที่อาจจะมองเห็นสลับกัน ตามทฤษฎีของกลุ่มเกสตัลท์ เชื่อว่า เกิดจากประสบการณ์ของบุคคลเป็นสำคัญ หรืออาจกล่าวได้ว่าประสบการณ์เดิมของบุคคลมีผลต่อการเรียนรู้ภาพและพื้น 2) กฎความใกล้ชิด (Principle of Proximity) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ที่อยู่ใกล้กัน ซึ่งมนุษย์มีแนวโน้มจะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้กันเป็นพวกเดียวกันหรือเป็นหมวดหมู่เดียวกัน 3) กฎความคล้ายคลึง (Principle of Similarity) หมายถึง สิ่งเร้าใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะรูปร่าง ขนาด หรือสีคล้าย ๆ กัน มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้ลักษณะรูปร่างขนาดหรือสีที่คล้ายกันเป็นพวกเดียวกัน หรือเป็นหมวดหมู่เดียวกัน 4) กฎความต่อเนื่อง (Principle of Continuity) หมายถึง สิ่งเร้าที่ดูเหมือนว่าจะมีทิศทางไปในทางเดียวกัน หรือมีแบบแผนไปในแนวทางหนึ่งด้วยกัน ก็จะทำให้รับรู้เป็นรูปร่างหรือหมวดหมู่ขึ้น 5) กฎความสมบูรณ์หรือกฎปิด (Principle of Closure) หมายถึง สิ่งเร้าใดก็ตามที่ขาดความสมบูรณ์ มนุษย์มีแนวโน้มที่จะรับรู้เป็นสิ่งที่สมบูรณ์ (เขาวพา เดชะ คุปต์. 2542 : 63 – 65)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำ ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำ เด็กมีความสามารถในการอ่านคำดีขึ้น ดังนั้นครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สามารถที่จะนำวิธีการสอนอ่านคำโดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านคำนี้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาในการอ่านของเด็กได้ เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการอ่านคำ ได้เรียนรู้คำศัพท์อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับสูงขึ้นไป

1.2 ชุดกิจกรรมอ่านคำนี้เป็นวิธีที่ใช้ได้กับนักเรียนปกติที่เริ่มต้นเรียนอ่านคำก่อนที่จะอ่านประโยค ข้อความหรือเนื้อเรื่อง หรือช่วยแก้ไข ผิดฝน ในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ใช้สอนนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

1.3 ไม่ควรนำชุดกิจกรรมอ่านคำ มาใช้เป็นวิธีหลักในการสอนอ่านเพียงอย่างเดียว ควรนำไปใช้ในการสอนซ่อมเสริมหรือสอนเสริมในการอ่านคำ เพื่อให้รู้ความหมายของคำ หรือ เป็นกิจกรรมเสริมในการเรียนรู้คำศัพท์ที่เน้นการอ่านคำและการเรียนรู้ความหมายของคำ โดยอาจใช้ร่วมกับการสอนวิธีอื่น ๆ

1.4 ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสในการอ่านคำในประโยค ข้อความหรือเนื้อเรื่อง เพื่อให้ให้นักเรียนได้พบเห็นคำและได้ฝึกฝนในการอ่านคำบ่อย ๆ โดยให้เข้าใจความหมายของเรื่องด้วย

1.5 ควรให้นักเรียนที่เก่งมีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อนในการสอนอ่านเป็นคำ โดยใช้ชุดกิจกรรม หรือเปิดโอกาสให้ได้อ่านตามแบบโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และช่วยให้นักเรียนปกติได้ช่วยเพื่อนนักเรียนพิเศษเป็นการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้แก่กันนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544 : 7-14)

2. ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรทดลองใช้ชุดกิจกรรมกับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในด้านอื่น ๆ ที่เริ่มเรียนรู้การอ่าน

2.2 ควรมีการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ โดยใช้ชุดกิจกรรม กับวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรนำชุดกิจกรรมการอ่านคำ ไปทดลองใช้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือกับเด็กปกติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการเริ่มเรียนรู้การอ่านคำ

2.4 ควรนำชุดกิจกรรมสร้างนวัตกรรมการเขียนคำสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการเขียนคำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY